

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOV, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANUL XLVIII.

SE PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

Oseriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Sorseri nefrancoate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

Nr. 244.

Sâmbătă 2 (14) Noemvre.

1885.

Brașov, 1 Noemvre 1885.

Nu putem lăsa fără de răspuns articolul lui „Ellenzék“, ce l'am publicat în numărul de ieri. Dacă am tăce, foia clușiană ar avea o brazulă a afirma, că n'am fost în stare a răspunde și că șuchiatele ei espectorări ar fi basate pe adevărul curat și ner-sturnabil.

„De ce au trăit Românii cu Nemții în bună prietenie și de ce cu Maghiarii nu se pot nici decum înțelege?“ — Acesta este prima întrebare ce-o atinge memoratul articol.

A desfășura aici istoria periodului, când a domnit în Transilvania absolutismul nemțesc austriac, ar fi o ostenelă cu totul zadarnică, Scie „Ellenzék“ și scimă cu toți foarte bine ce a fost și cum a fost atunci. Remâne d'ér a se cerceta, care e cauza că Românii se înțeleg mai bine cu Nemții, ca ați cu Maghiarii.

„Ellenzék“ găsește că conducătorii mai tineri români sunt cauza acestei durerose apariții în viața noastră publică, căci densii în anii din urmă ar fi pășit pe tărâmul revoluționar și ar fi compromisat poporul român înaintea tronului.

Să ne permită nedumerii romanofagi dela „Ellenzék“ a trage la îndoială esactitatea acestei păreri și ai asigura că nimeni nu-o împărtașește, nici chiar densii.

Colónele fôiei noastre de un șir lung de ani sunt înșesate de articuli reproduși din foile maghiare și în deosebi din „Ellenzék“, în cari sunt declarați de „agitatori“, de „revoluționari periculoși și de trădători de patriă“ toți preoții, învățătorii, țiaristii, advocații, comercianții, proprietarii români, c'ună cuvânt toți Românii cu carte, bătrâni și tineri, cari se ocupă de afacerile naționale române.

Trebue să surprindă prin urmare afirmarea cea mai nouă a lui „Ellenzék“, că conducătorii bătrâni ai Românilor au observat o atitudine corectă și numai conducătorii cei tineri sunt „dușmanii statului.“

Dacă este așa atunci ni se pare, că ar fi fost foarte ușor ca Maghiarii să se înțeleagă cu Românii, pe când — după „Ellenzék“ — „faceau politica bărbați români mai politici și mai serioși.“ In casul acesta e natural, că n'ar fi mai putut succede unor „băițăndrii“ să „de la o parte pe bătrâni și să mîne ei carul național spre prăpastie.“

Dice „Ellenzék“, că bătrânii politici români „au făcut program, pronunțament și au trimis deputații la Viena și la Budapesta.“ De ce n'au luat în considerare Maghiarii pretensiunile lor, de ce le-au făcut proces pentru pronunțament și au lăsat să se întorcă deputații lor acasă fără de nici un rezultat?

Eată d'ér, că nn acești „băițăndrii“ sunt cauza, că Maghiarii nu s'au putut împrieteni cu Românii nici măcar în măsura aceea, în care erau prieteni cu Nemții absolutiști.

Dacă cei dela „Ellenzék“ — cari se pare, că în cele din urmă s'au înspăimântat ei înșiși de consecențele, ce le pôte avea atitudinea lor plină de dușmănie față cu poporul român — dacă, d'icem, voiesc să se informeze mai esact despre adevăratele cause, ce au pricinuit neînțelegerea și ura dintre Maghiarii și

Români, să binevoiescă a receti cu atenție articuli publicați de curând în pressa maghiară din Budapesta de distinsul deputat ungar Bela Grünwald, care a venit anume în Ardél ca să studieze relațiunile de aci.

Din acești articuli ei vor afla că nu conducătorii români, nici cei bătrâni nici cei tineri, au causat pericolele amenințătoare, ci conducătorii Maghiarilor ardeleni și guvernării unguri. Ori d'ora voiesc cei dela „Ellenzék“ să facă responsabili tot pe „băițăndrii“ români și pentru „reua administrația și justiția“ și pentru „corupțiunea“ ce domnește în Ardél și pentru „volniciele“ ómenilor dela putere și pentru „pécatele proprietarilor de pământ maghiari față cu țaranul român“ — ce le-a constatat tóte d. Grünwald?

Afirmarea, că „băițăndrii“, cari fac „politică neseriósă“ ar fi toți „irredentiști“ încarnați e prea ridiculă, decât ca să merite un răspuns.

Inainte de a da Românilor sfaturi, ce nu le cer și nu le așteptă, „Ellenzék“, iștii ar face mai bine să învețe a se conduce ei înșiși cum se cade, să nu lase frânele prea largi celor ce scriu în fôia-le, căci atunci nu vor mai fi siliți a desmînți regulat a doua zi tot ce au scris în ziua întâi împotriva Românilor.

Acest sfat l'am da noi lui „Ellenzék“ și dacă cumva acestă fôia a creșut, că prin articolul său va băga zizănie între conducătorii români bătrâni și tineri, s'a înșelat amar.

Dacă vă place mai bine politicii noastre bătrâni n'aveți decât să o declarați pe față în dietă și să vă împăcați cu ei și să vă asigurăm că toți „băițăndrii“ se vor da delături, când Maghiarii ar voi să facă odată „politică seriósă“ și să se împrietenească cu Românii, cel puțin pe atât, pe cât se împriete-ni-se cu ei Nemții pe când domnea un sistem, care asemenea „nu era după gustul conducătorilor români.“

UNIREA BULGARILOR.

Telegramele cele mai noue:

Sofia, 11 Noemvre. Se execută fortificații provisorie în mare măsură. Tóte înălțimile de pe teritoriul dintre Serbia și Sofia au să fi întărite. Din fiecare sat se face o fortăreță și se înconjură cu șanțuri, așa, că o armată inimică nu pôte pătrunde nicăeri fără rezistență. Guvernul întărită mereu poporul în contra Sêrbilor, așa, că isbucind războiul nu numai armatele se vor lupta cu înverșunare, ci și populațiunea bărbătescă a celor două state. — Se admite cu hotărîre, că isbucirea inimicilor sêrbo bulgare esta iminentă. E temere, că pacea va fi compromisă înainte de finirea conferinței. Totu erî s'a ivit încă un incident la granița sêrbescă, cauzat de marea apropiere a celor două armate. Patrurile sêrbe și bulgare împușcară una asupra celeilalte, d'ér n'a fost nimenea rănit. In urma ciocnirii duor patrule erî lângă Trn, vr'o 300 de Sêrbi încercară să înconjure 25 de Bulgari. Acestia retrăgându-se, fură urmăriți de Sêrbi vr'o 2 kilometri pe teritoriul bulgar. Inainte d'a se da ordin de înaintare trupelor bulgare, ca să isgonescă pe Sêrbi, se așteptă scirile dela graniță, că ore s'au întors Sêrbi pe teritoriul lor. Dacă nu, se așteptă în fiecare moment lovirea seriósă.

Atena, 11 Noemvre. Diferența turco-grecă cu privire la agentul grec din Canea s'a înăspriț. Pórta a imputernicit pe guvernatorul din Canea să rupă orice relația cu agentul și să ia și alte măsuri, in casu când

agentul nu va fi revocat. Delyannis respinge cererea Porții ca neîndreptățită.

Londra, 11 Noemvre. La banchetul lordmaiorilor, Salisbury a declarat, că insurecțiunea rumeliotă a fost o mișcare spontană a poporului și de aceea populațiunea de acolo a manifestat unanim modul cum vrea să fiă guvernată. Elu nutrește cea mai deplină convingere, că orice combinațiune politică, care stă în contradicere cu voința populațiunii d'acolo, n'ar pôte avea lungă durată. Salisbury vorbi hotărît în contra cererilor de compensare a Serbiei și Greciei. — Ambasadorul rus Nelidoff declară în ședința de luni a conferinței, că Rusia numai sub controlul internațional ar permite o intervenire armată a Turciei în Rumelia ostică pentru restabilirea statului quo ante. — Vederile englese în cestiunea bulgară încă totu se deosebesc în mod esențial de ale celor trei puteri imperiale. Representantul engles White a subscris, ce i drept, protocolul conferinței, care recomandă restabilirea statului quo ante, d'ér în același timp ceti o declarațiune, că dacă guvernul engles consideră teoretic status quo ante ca cea mai simplă rezolvare, în praxă o consideră ca imposibilă. Protocólele conferinței nu au prin urmare mai multă valoare practică, decât nota circulară către Serbia și Grecia. — Foile de aci anunță, că administrațiunea militară rusă lucră cu mare zel la fortificarea Batumului. Înca în Mai se lucra la ea și în nopte. E probabil, că în anul viitor va fi gata. Munții din dosul Batumului și văile, precum și riul Iștoc se întăresc prin forturi. O nouă cale ferată strategică se construiește împrejurul orașului. In același timp se construiește un mare arsenal în împrejurime. Acestă procedere e în contra tractatului de Berlin, unde a declarat Țarul, că Batumul va fi port liber pentru comerț, și e batător la ochi că pe când în Asia nu vrea să scie de tractat, în peninsula balcanică stăruiește pentru susținerea lui.

Fitopolu, 11 Noemvre. Armata bulgară rumeliotă ce se află la granița a dispus din nou jurământ, când prințul a fost acolo acnm în urmă, și anume după formula de jurământ: „D'a rămâne credincioși stégului Bulgariei unite.“ Se vorbește că noue înrolări se fac în tără, afară de acesta se înființază biurouri de înrolare.

Constantinopolu, 11 Noemvre. Ședința de ieri a conferinței ambasadurilor a durat 4 ore. Divergența între păreriile celor trei puteri imperiale și între Anglia s'a arătat în mod marcat. La ordinea zilei a fost propunerea Porții, ca conferința să provóce pe prințul Alexandru dași retrage trupele din Rumelia. Cele trei puteri imperiale și Italia au sprijinit propunerea. Imputernicitul engles White contestă conferinței competența pentru un asemenea act, d'icend, că acesta privește pe Turcia. Imputernicitul francesu, deși a stat rezervat, părea, că s'apropia mai mult de păreriile Angliei. Ce hotărîre a luat conferința în acestă cestiune nu se scie. Imediat după ședința conferinței, ambasadorii celor trei puteri imperiale s'au dus în palatul ambasadei austro-ungare și se consultară acolo trei ore. După acesta, ambasadorul austro-ungar br. Calice primi pe trimisul sêrbu.

Paris, 11 Noemvre. In ședința de luni a conferinței, reprezentantul englesu a propus să se numescă o subcomisiune, spre a auđi dorința Rumeliotilor.

Petersburgu, 11 Noemvre. Resultatul conferinței pare aci cu atât mai inoiosu, cu cât Rusia nu și schimbă păreriile. Cercurile politice accentuiază, că de restabilirea statului quo fără promisiuni din partea cabinetului rusescu atără, dacă Rusia își redobândește autoritatea de mai nainte în Bulgaria. Pressa rusă declară unanim, că sub status quo se înțelege nu numai susținerea separării celor două Bulgarii ci și asigurarea influinței ruse în Bulgaria, precum și aceea ca poporul bulgar să rămână în sfera puterii Rusiei și să nu fiă apucaț de alte curente în dauna intereselor generale slave.

Unu memoriu albanez.

„Tagespost“ din Graz publică următoarea orespondență a profesorului Gustav Mayer dela 6 Noemvre a. c.

Acum câteva zile mi s'a trimis din Albania un memorandum, redactat și semnat de mai mulți fruntași albaneși, în care se exprimă dorința, ca Albania să fie alipită la Austria. În raporturile mele personale cu Albanezi în călătoriile, ce le-am întreținut mai mult cu scopuri lingvistice, n'am putut evita de tot convingerile politice, der se înțelege, că m'am abținut de la orice agitații politice; deci împrejurarea, că mi s'a adresat acest act, este numai o dovadă a încrederii onorifice, ce-mi arată Albanesii, știind, că mă interesează de limba și istoria lor. Acest document nu e lipsit de interes pentru situația actuală din peninsula balcanică și de aceea îl dau aci în următoarea traducere:

Luându-se în seamă starea actuală politică și intelectuală a Albanesilor și mai ales caracterul lor național și războinic, ei cu greu se pot administra înșiși cu succes. Dacă Albania, care, după cum arată istoria, a avut în vechime ca și în timpurile mai noi individualități foarte marcante, cu numărul locuitorilor săi ca de trei milioane suflete ar primi niște condiții politice regulate, ar pute deveni foarte folositoare pentru progresul umanității în Europa și în special în tot Orientul. Căci Albanesii au adus servicii însemnate Romanilor, apoi în timpurile mai recente Turcilor; și la libertatea Greciei la 1821 Albanesii creștini au contribuit în măsură considerabilă; e de regretat însă, că istoriografia greacă amestecă pe eroi, nefăcând deosebire între Grecii și Albanesii. Albania s'a supusă năvălirii Otomanilor, cea din urmă dintre toate popoarele balcanice, și a putut să scape pe trei unghiri ca loc de refugiu al libertății: țera Miridiților, Sale și Chimara, fără să pomenim și de Mani, unde deasemenea locuiesc mai mulți Albanesii decât Grecii. În afară de Albania propriu zisă elementul albanesesc e așa de numeros în Grecia, Epiru de sud, Macedonia și aiurea, încât limba de aji a Grecilor nu e decât o curată traducere a fraselor albanese.

Albania a fost supusă ca un popor compact și deja cuceritor turc destinase pe Skenderbey de rege al Albaniei. Dacă acum diplomația are de gând să o îmbucătățească, dându-i fiicărei puteri învecinate o bucată, nu numai că această politică ar fi un neiertat, dar ar crea o împreunare monstruoasă, cum dice un proverb, făcând pe țapă păzitorul leului, de unde ar rezulta pentru un timp anarhia și caos, cum arată exemple din timpul mai recent.

Mijlocul mai potrivit pentru dezvoltarea Albaniei nordice și sudice unite ar fi protectoratul Austriei. Guvernul expert și viguros al acestui stat, după tradițiile sistemului său, n'ar tinde să desnaționalizeze Albania, ci înainte de toate ar întemeia, pretutind în țară școli în limba națională spre a o cultiva și civiliza deplin și lesne.

Apoi Austria ar fi în stare să ridice agricultura, industria și comerțul, încât această țară prea fertilă ce și altfel are multe de culturi naturale, sub un guvern bun și tare ar deveni un al doilea raiu. Afară d'asta acest mijloc ar restabili și echilibrul adevărat între popoarele balcanice și ar forma un bulevard minunat contra panslavismului. Acesta e părerea multor Albanezi prevăzători, moderați și independenți.

Ministrul Conrad despre limba maternă.

Într'un număr recent al foiei noastre am comunicat, că ministrul cultelor și instrucției din Austria, baronul Conrad și-a dat demisiunea. Despărțindu-se de funcționarii din minister, le-a adresat un discurs, în care, între altele, vorbi și despre limba maternă, ca acel moment, care formeză adevărata cauză a cestiunii naționalităților.

Br. Conrad nu numai că află espicabil, ca fiecare să țină morțișu la limba sa maternă, ci declară chiar, că fiecărui om îi este înăscută iubirea către limba maternă. Acela, care și-ar abnega limba maternă, ar fi un laș politic. El recunoșce dară, că fiecare limbă e îndreptățită a se cultiva și îngriji, precum și aceea, că fiecare singuratic are îndreptățirea d'a fi instruit, pe cât e cu putință, în toate științele și cunoscințele spiritului omenesc, în limba sa maternă. Nu-i vorbă, individul are și îndatorirea, ca ceea ce a învățat să o întrebuițeze și în respectivele limbi ale patriei.

Recomandăm acest discurs „patrioților”, care nu vor să se scie de alte limbi, decât numai de cea maghiară.

SCRILE DILEI.

Din Pesta i se telegrafiază jiarului „Neue freie Presse”: „Deunăzile s'a anunțat, că cunoscuta proclamațiune a „României irredente” s'a trimis Românilor din țările ungare sub cuvertă. De aceea ministrul dete o ordinațiune către procuratura supremă a

statului, ca să avizeze procuraturile statului din districtele judecătorești mărginașe cu România d'a face propuneri pentru trimiterea de judecători de instrucțiune, cari să deschidă scrisorile suspecte și să le cerceteze. Astfel, au și fost provocate vr'o 26 de procuraturile să facă asemenea propuneri, der efectul a fost foarte remarcabil. Dintre toate tribunalele numai 11 au acceptat aceste propuneri ale procuratorilor lor, 12 au luat hotăriri ce se abat de la propunerile procuratorilor lor d'icend, că numai atunci ar fi aplecate a primi propunerea, dacă în casu special ar fi această necesitate. Procurorul din Becaș (Bekes-Gyula) n'a făcut nici o propunere, fiind că aflase înainte, că tribunalul va refuza o asemenea propunere. Tribunalul din Lugos respinse propunerea procurorului și refuza a trimite un judecător de instrucțiune în astfel de scop. Procurorul a apelat în contra acestei hotăriri la Tabla regescă, der instanța superioară aprobă hotărârea tribunalului. Precum se vorbește, tribunalul suprem va cere acestuia actele, ca să ia o decisiune principală în această cestiune importantă din punctul de vedere politic și juristic.

Ministrul de comunicațiune unguresc a dat concesiune prealabilă pe durata de un an contelui Gabriel Bethlen pentru construirea unei căi ferate de clasa întâi de la Reghinul Săsesc prin pasul Tulgheș până la granița ungară-română.

O nouă dovadă de maghiarizare ne dă „Ellenzék”: „Despre un frumos lucru raporteză un amic al foiei noastre din comitatul Șomoghi; poate servi ca exemplu demn de imitat pentru membrii preoției noastre, care locuiesc în ținutul nemeghiare. Preotul Szalay Istvan, când a primit parochia, a găsit în comuna Szomajom-ul german o populațiune șvabă grea de cap. Preotul și-a propus să o maghiarizeze. Era o grea lucrare, trebuia o muncă de mulți ani, transformarea gradată a instrucției în școlă în cea maghiară, tractarea plină de tact a părinților, jertfe materiale, continue silințe în interesul țintei, toate acestea merită recunoștință. Comuna Szomajom-ul german și-a mâne se poate numi cu îndrăsnelă Szomajom-ul maghiar, generațiunea cea nouă e deja hotărâtă maghiară, și numai bătănie vorbesc limba germană. Preoți ai patriei mele! Vedeți frumosul exemplu, urmați-l!” — Etă unde duce lipsa de conducători, și dacă sunt, nepăsarea lor. De altă parte e o obrăsnică șovinistică a mai nega „patrioții” tendința de maghiarizare. Preoți ai patriei noastre, băgați bine de seamă cum apărăți poporul, să nu-l mușce de inimă șarpele maghiarizării!

Institutul de credit și economii „Timișiana” din Timișoara progresază vedându cu ochii, scrie „Luminătorul”. Se bucură de un călduros sprijin din partea publicului. Depunerile în luna trecută au fost de peste 10.500 fl., și banii fructifică toți. Consistorul din Arad a depus din fondurile sale câteva mii la „Timișiana” spre fructificare și va mai depune încă.

Casa eftine ca în Seghedin nici nu s'au mai pomenit. Acum câteva zile, o casă lungă de 12 metri, lată de 5 metri s'a vândut prin licitațiune cu cinci florini. Casa a fost a unui Emerich Berta și nu era îngreuiată prin împrumutul de stat.

Sub titlul „Gróźnică îngrijire” scrie „Luminătorul” următoarele: „Cine va ceti această notiță, să nu creză că e minciună ori glumă, căci adevăr e și lucru serios e. Dăcă însă cetitorul totuși va rîde, atunci eu scusat să fiu, căci nu eu sunt cel ce face ridicul pe cineva, ci altul e care se face ridicul pe sine însuși. A fost în Dumineca trecută, în 8 ale c. n. Cam la ora 9 înainte de m. un servitor dela on. tribunalul regesc din Timișoara intră în cancelaria redactorului acestei foi, pre carele aflându-l scriind, îi dice: D. jude investigator V. vă poftesc să veniți cât mai curând la densus. Redactorul către ora 10 ajunge la tribunal — Judele: Vi sunt cunoscute dispozițiunile ministeriale cu privire la epistole ce vin din țări străine? — Redactorul: din jurnale numai. — Judele: Etă o epistolă din Bucuresci adresată la redacțiunea „Luminătorului”, să bine voiesc a o deschide în prezența mea — Redact.: Cunoscu scrisoarea de pe plic, este a unui ténér ce de curând a trecut în România, și carele mi a promis, neprovoacat de mine, că-mi va descrie călătoria sa; te asigură d-le jude, că nu e nimica periculos în ea. — Judele: Totu una, te rog să o deschizi și să-mi arăți cuprinsul ei. — Redact.: Dăcă poftesci, îți fac acest serviciu, der observă că eu încă nu am primit această epistolă, deci dorința d'a o deschide este a aceluia, ce a luat-o dela postă. — Judele: Epistola dela postă a venit dreptu aici. — Redact.: Deschidându epistola, arată judei că așa e cuprinsul, precum l'a descoperit preventiv: „Impresiuni de călătorie” de A. Cas. — Despre

acosta s'a luat un protocol d'o colă și s'a subscris, der după aceea comedia s'a finit. După mine lucrul este de totu tragi-comic, der și absurdă dispozițiunea acosta, prin care se calcă secretul epistolelor și se împedecă libertatea de comunicațiune. Până când va dura această modă, nu știu, der se vede că este de totu înțeleptă și foarte ducătoare la scop.”

Ciupercile au să pătească cât de bună, în curând le vor întrece cu numărul filialele reuniunii de maghiarizare ardelen. Așa în comitatul Albei de jos sunt 4 filiale și se mai așteptă să răsară și altele, de asemenea au să mai răsară, pe lângă cele înființate în comitatele Ciuc, Cojocna, Trei-Scaune, Mureș-Turda, Solnoc Doboca, Turda-Arieș, Odêrheiu, Hunedora, Făgăraș, Terna-mare, Brașov, Sibiu. Cine mai credea să aibă ciupercile o așa năprasnică concurență!

Sambata trecută în sera zilei de sf. Dumitru, distinsul și simpaticul comerciant de aici d-l Mihail G. Stănescu, a intrunit la masa sa ospitală un frumos număr de oșpeți din toate clasele societății brașovene, între cari mai mulți reprezentanți ai comerțului și industriei, de toate naționalitățile. Cu ocaziunea acosta serbându-se inaugurarea noului edificiu al d-lui M. G. Stănescu din strada Funarilor, care edificiu face onore măestrului ce a condus cădirea lui, s'au rostit un șir de toasturi frumoșe în onora proprietarului casei și a amabilei sale soții în onora numeroșei și respectatei familie Stănescu, pentru prosperarea comerțului și a industriei în Brașov și pentru frățesca înțelegere și solidaritate între muncitori.

„Bomba” scrie următoarele: „De vr'o 3 săptămâni în portul Brăila se simte o mare activitate, mulțime de vapore se încarcă, se dice chiar, că în curând vor mai sosi încă peste 60 de vapore engleze, care vor esporta cereale, ceea ce este de remarcă, este că nu numai în cursul verei, der nici chiar acum un an, nu s'a vândut cu o așa mare activitate, prețurile deși nu sunt tocmai avantajoșe, totuși însă sunt favorabile.

Dilele acestea spune „Bomba” din Brăila, 150 de familii israelite au sosit din Moldova și s'au imbarcat pe un vapor engles cu destinațiune pentru insula Cipru.

„Voința Națională” scrie, că în curând se va înființa în România o fabrică de conservă alimentare, sub direcția d-lui dr. Meinert Bunau, cu un capital de 1.500.000 lei. Acestă fabrică este vorba de a se înființa în Craiova și în Turnu-Severin.

„Românul” spune, că Luni sera trenul, care venea dela Craiova la Bucuresci, a lovit și aruncat de parte, fără grave răni, pe un țigan beat, care cântă pe șme bătându-și joc de locomotivă. Accidentul s'a întâmplat între Pitești și Golești, Bietul țigan când s'o fi trezi, de sigur, că și-o fi adus aminte de dicala țigănescă: „Dacă ne n'ai puterintă, la ce mai chichirești gâlceava.”

Liceul din Botoșani a luat numirea de liceul „Laurianu.”

În săptămâna acosta a căzut zăpadă în mai multe localități din România.

Se raporteză lui „Ellenzék” din Sambata inferioară, comitatul Făgărașului, următoarele: „Economul domeniului de stat de acolo, cu numele Borso Lajos, eșind din grădina școlii de stat, mai mulți Români au sărit asupra lui, l'au bătut și i-au spart capul în mai multe locuri. Nefericitul zace în spitalul din Făgăraș inconșci de sine, e puțină speranță de viață. E vestea că el ar fi căzut jertfa a răsunării. Nu se scie, ce pași au întreprins autoritățile competente în cauza acosta.”

Afaceri locale.

În ședința dela 30 Octomvre (11 Noemvre) a comunității Brașovului s'au făcut două interpelațiuni, una de d. adv. Schnell pentru regularea locului dinaintea „Institutului pensionar” și alta de d. preot Baiulescu. Interpelațiunea din urmă, privind instrucțiunea învățăceilor români dela meserii, o comunicăm așa precum ni s'a raportat.

Onorată Comunitate! Legea industrială din 1884 prescrie în § 80: În comune, unde nu s'ar afla un curs anume pentru învățării dela meserii, comuna este îndatorată a îngriji de instrucțiunea lor, înființându un curs deosebit.

Pentru învățării români dela meserii, de opt ani până aci a existat un asemenea curs cu trei despărțiminte la școala gremială română de sera.

În 5 Noemvre n. c., d. comisari ministeriali P-

Cursul la bursa de Viena

din 12 Noembrie st. n. 1885

Table listing various financial instruments and their values on the Vienna stock exchange, including gold and silver bonds, amortization schedules, and bank shares.

Bursa de Bucuresci.

Cota oficiala dela 30 Octomvre st. v. 1885.

Table showing the official exchange rates for the Bucharest stock exchange as of October 30, 1885, listing various securities and their prices.

Anunțiu.

Unu tènêrù neînsuratù, care a absolvât agronomia în institutulù de agronomia r. ung. din Clușiu-Manașturù în anulù 1876, și de atundă practizândù ca conducetorù de economiã 9 ani, sê recomandã ca conducetorù de economiã în ôre care dominiu.

Beiu, Vodã, Domnù ROMANÙ ISTORICÙ de Theochar Alexi.

A apãrutù completù în 34 broșuri à 20 cr. Ori ce librarù, colportorù, legãtorù de cãrți etc. este gata a procura aceste broșuri franco, duse la casele onor. cetitorù.

tura acestui romanù în o adevãratã plãcere, în unù bogatù isvorù nu numai de distracțiune ci și de instrucțiune. Textulù romanului este însoțitù de ilustrațiuni, care și aceste sunt originale, compuse de unù artistù anume pentru acestã scriere.

resce în grãdinã, unde îi taie capulù îngropãndulù, pentru a face sê creãã lumea, cã cadavru-lù fãrã capù, este alù altei persòne. Cine-și procurã întregulã opù de-a-dreptulã dela tipografia editòre plãtindu-lã de-o datã înainte, sã va profita de economisirea portului adicã va avea sê trimetã numai cãte 15 cruceri de broșurã sã pentru 34 broșuri 5 fiorini.

Tipografia Alexi, BRAȘOVÙ.

Anunțamù acelorù onorați cetitori, carì vorù binevoi a se abonã la fõia nòstrã de aici încolo, cã avemù încã în rezervã numeri dela începutulù anului 1885 prin urmare potù sê aibã colecțiunea completã.

Mersulù trenurilorù

pe linia Predealù-Budapesta și pe linia Teiușù-Aradù-Budapesta a calei ferate orientale de statù reg. ung.

Large railway schedule table showing departure and arrival times for trains between Predeal, Budapest, and other stations. It includes sections for 'Predealù-Budapesta', 'Budapesta-Predealù', 'Teiușù-Aradù-Budapesta', and 'Budapesta-Aradù-Teiușù'.

Nota: Orele de nôpte suntã cele dintre liniile gròse.

Tipografia ALEXI, Brașovù.